

Rev.
nr.12

SPERANTELE COPILARIEI

-

Eveniment

„Impreună, de ziua copilului ”

Carnaval, excursii, drumeții

„Un mediu curat, o viață mai bună ”

. Ziua Mediului

Concursuri, panouri / mape tematiche, expoziții, drumeții

Banchetul clasei
a VIII-a

Clasa a VIII-a , promoția
2009-2010

Diriginte prof. Văetuș
Maria

„La revedere școală ! ”

- bilanțul muncii noastre

Festivități de
premiere

Serbări școlare

Concursul de reviste școlare
ediția a X-a organizat de
CCD Focșani

Revista noastră a
luat mențiune la
secțiunea reviste
înv.gimnazial

Interviu cu un profesor

In acest număr al revistei va răspunde întrebărilor noastre domnișoara institutor
Strîmbei Viana

1.Ce v-a determinat să vă orientați

Mama a fost cea care a insistat să fiu a VIII-a m-a înscris la liceul examenele.

2.Ce altceva ați vrut să faceți în

Am vrut să fiu cadru militar,mi-am în acest domeniu, după terminarea examene deoarece luasem titularizarea

spre cariera de învățătoare?

Învățătoare, așa că la sfârșitul clasei Pedagogic, unde am dat și luat

viață?

depus chiar și dosarul la o școală liceului, dar nu m-am prezentat la ca învățătoare

3.Descrieți elevul ideal din punctul dumneavoastră de vedere?

Elevul ideal, pentru mine, este un elev responsabil, care îți dă toată silința pentru a înțelege informațiile primite în timpul orelor, ținta pe care o poate atinge doar printr-o atenție sporită și studiu individual aprofundat.

4.Cum vedeți relația școală-părinți?

Școala și familia sunt cei doi piloni de rezistență ai educației, între ei fiind elevul. Dacă această relație nu se bazează pe o comunicare și colaborare continuă, este aproape imposibil ca educația elevului să nu aibă de suferit.

5.Cum credeți că va fi în anul 2050 școala românească?

Sincer, nu am nicio idee. Aș putea visa la un progres al școlii, la o ascensiune, la un interes sporit pentru educație, mi-aș dori pentru viitoarele generații o îmbunătățire a calității educației în școala românească, dar statisticile din ultimii ani nu sunt tocmai încurajatoare.

6.Care a fost cel mai hazliu răspuns care l-ați primit vreodată?

Recent în cadrul unei lecții de citire cu subiectul „Ciuboșelele ogarului”, la întrebarea „Dacă ai fi ogarul și te-ai întâlni cu iepurașul, ce i-ai spune? Răspunsul a fost Nimic, l-aș omori”.

7.Ce metode aveți dumneavoastră prin care-i temperați pe elevi?

Nu am niște metode prestabilite, ele diferă deoarece fiecare elev are personalitatea lui. În general încerc să fiu serioasă, să explic de ce nu au voie sau nu e frumos să facă un anumit lucru, dar mai ales să fiu perseverentă.

8.Care sunt hobby-urile dumneavoastră?

Imi place să mă plimb cu mașina, să vizionez filme bune, să cumpăr haine și să petrec timp cu câinii mei.

9.Care sunt satisfacțiile și insatisfacțiile din activitatea didactică?

Cele mai mari satisfacții sunt când elevii fac progrese, când primesc răspunsuri corecte la întrebări dificile și când elevii își dau interesul pentru a învăța. Insatisfacțiile sunt reversul medaliei, plus cele materiale, adică salarii mici, material didactic aproape deloc, clădirea în care ne desfășurăm activitatea lăsată de dorit.

10.Cum vi se par elevii din școala noastră, în comparație cu elevii din alte școli?

Elevilor din școala noastră le lipsește un mediu favorabil unei dezvoltări armonioase. Comunitatea din care fac parte și familia ar trebui să fie un model demn de urmat de către elevi, dar din păcate puțini oameni din sat au cu adevărat respect pentru educație.

11.Cât de serioși trebuie să fim la școală?

Nu pot face un procentaj al seriozității de care trebuie să dăm dovadă, sunt momente în care trebuie să mai și glumim, altfel am deveni ursuzi.

12.Este jocul mereu o joacă?

În procesul de educație, jocul nu e niciodată joacă, ci mai degrabă un instrument plăcut de transmitere sau fixare a unor cunoștințe.

13.După părerea dvs. ce atribute ale jocului pot fi benefice pentru formarea atitudinală a elevilor? Dar pentru descoperirea unor aspecte mai puțin accesibile în cadrul disciplinei pe care o predăți?

Jocurile și-au dovedit valoarea educativă în dezvoltarea gândirii, imaginației și limbajului, dar există multe jocuri care se desfășoară în echipe, astfel dezvoltându-se spiritul de colaborare, competiția corectă etc. În ciclul primar jocul se poate aplica la orice materie.

Vă mulțumim pentru amabilitatea cu care ați răspuns întrebărilor noastre și vă dorim o carieră didactică plină de satisfacții și de împliniri.

Interviu realizat de Croitoru Bianca elevă clasa a VIII-a

Pagina de suflet

Avem timp pentru toate

de Octavian Paler

Am învățat că indiferent cât de bun îți este un prieten
Oricum te va răni din când în când
Iar tu trebuie să-l ierți pentru asta.

Am învățat că nu este întotdeauna de ajuns să fii iertat
de alții

Câteodată trebuie să înveți să te ierți pe tine însuși

Am învățat că indiferent cât de mult suferi,

Lumea nu se va opri în loc pentru durerea ta.

Am învățat că trecutul și circumstanțele ți-ar putea
influența personalitatea

Dar că tu ești responsabil pentru ceea ce devii

Am învățat că, dacă doi oameni se ceartă, nu înseamnă
că nu se iubesc

Și nici faptul că nu se ceartă nu dovedește că se iubesc.

Am învățat că uneori trebuie să pui persoana pe primul
loc

Și nu faptele sale

Am învățat că doi oameni pot privi același lucru

Și pot vedea ceva total diferit

Am învățat că indiferent de consecințe

Cei care sunt cinstiți cu ei înșiși ajung mai departe în
viață

Am învățat că viața îți poate fi schimbată în câteva ore

De către oameni care nici nu te cunosc.

Am învățat că și atunci când crezi că nu mai ai nimic de
dat

Când te strigă un prieten vei găsi puterea de a-l ajuta.

Am învățat că scrisul

Ca și vorbitul

Poate liniști durerile sufletești

Am învățat că oamenii la care ții cel mai mult

Îți sunt luați prea repede ...

Despre suflet

Se spune că Sufletul este reflectat prin acțiunile, comportamentul omului. Sufletul ? Adesea stau și mă întreb "ce este sufletul?" și cad într-o adâncă melancolie pentru că astăzi puțini oameni mai au suflet, iar aceia sînt cei ce-L iubesc pe Dumnezeu și pe aproapele lor. Ce este sufletul?: În cărțile de specialitate sufletul este definit ca fiind totalitatea proceselor afective, intelectuale și voliționale ale omului; omenie, bunătate, milă.

Psihologia a încercat să dea o definiție acestui termen dar nu este cea mai reușită pentru că "sufletul" nu poate fi definit. Sufletul este specific tuturor ființelor, dar în special omului.

Marii filosofi afirmă că "sufletul" este "acea substanță spirituală care dă omului viața și care este socotită de origine divină și cu esență veșnică". Sufletul este reflectat prin acțiunile, comportamentul omului. Sufletul nu poate fi bun sau rău, deoarece acesta este divin, pur, este partea nematerială a omului care îi guvernează gândirea, stările, acțiunile și care îl mențin pe acesta în viață. Bunătatea inimii omului, care devine profundă și pozitivă asupra aproapelui, reflectă de fapt sufletul acestuia. Tinerii din ziua de astăzi se feresc să mai privească în jur cu dragoste, cu încredere și bunătate, pentru că nu li se răspunde pe loc cu aceeași monedă.

Despre prietenie

Nu rupe firul unei prietenii, căci, chiar dacă îl legi din nou, nodul rămâne. – Octavian Paler

Nimeni nu poate trăi fără prieteni, chiar dacă stăpânește toate bunurile lumii. – Aristotel

A avea un prieten este mai vital decât a avea un înger. – Nichita Stănescu

Prietenii mei nu sunt mulți, dar sunt nenumărați. – Nichita Stănescu

Plăcerea adevărată este de a sta cu cineva la masă. – Antoine de Saint-Exupery

Prietenia este, în primul rând, pacea reciprocă și zborul spiritului pe deasupra amănuntelor vulgare. – Antoine de Saint-Exupery

Ospitalitatea, curtoazia și prietenia sunt întâlniri ale omului în om. – Antoine de Saint Exupery

Nu prea știu de ce-ți scriu. Simt că am mare nevoie de o prietenie care să-i încredintez nimicurile ce mi se întâmplă. Poate că-mi scriu chiar mie. – Antoine de Saint Exupery

Pagina de engleză

Children's Day

A "Children's Day", as an event, is celebrated on various days in many places around the world. Major global variants include an International Children's Day on June 1 as adopted in the former Communist bloc, and a Universal Children's Day on November 20, by United Nations recommendation. Many nations declare days for children on other dates.

International Children's Day

The World Conference for the Well-being of Children in Geneva, Switzerland proclaimed June 1 to be International Children's Day in 1925. It is not clear as to why June 1 was chosen as the International Children's Day: one theory has it that the Chinese consul-general in San Francisco (USA) gathered a number of Chinese orphans to celebrate the Dragon Boat Festival in 1925, which happened to be on June 1 that year, and also coincided with the conference in Geneva.

The holiday is celebrated on 1 June each year. It is usually marked with speeches on children's rights and wellbeing, children TV programs, parties, various actions involving or dedicated to children, families going out etc.

It was adopted mostly by former and current Communist and Socialist countries.

Romania

In Romania, Children's Day (Romanian: "Ziua Copilului") is celebrated on June 1. On that day, children have free entrance to some museums, zoos etc. Various events are also organized.

My Precious Child

The greatest gift we will ever know is a child, born to love and grow. Conception is a miracle in itself; the start of new life and good health.

Such a treasure your precious child is, who will thrive on every hug and kiss. Hold them close and sing them songs; they will only be a child for so long.

They may not always smell pure and sweet, a dirty diaper or a dampened sheet. But with a loving cuddle and a beautiful smile, the joys of parenthood are all worth while. "Thank you Lord for our precious child."

A Child in the Garden

When to the garden of untroubled thought
I came of late, and saw the open door,
And wished again to enter, and explore
The sweet, wild ways with stainless bloom inwrought,
And bowers of innocence with beauty fraught,
It seemed some purer voice must speak before
I dared to tread that garden loved of yore,
That Eden lost unknown and found unsought.

Then just within the gate I saw a child, --
A stranger-child, yet to my heart most dear;
He held his hands to me, and softly smiled
With eyes that knew no shade of sin or fear:
"Come in," he said, "and play awhile with me;"
"I am the little child you used to be."

Pagina sportivă

In acest număr vă prezentăm jocul de polo

"Fotbal în apă", waterpolo sau polo pe apă este unul din cele mai vechi jocuri. Părintele polo-ului este considerat William Wilson, născut la Londra, din părinți scoțieni, în anul 1844. Ca membru al London Swimming Club, plictisit de monotonia antrenamentelor de înot și de acele "swimming exhibitions", a apărut într-o bună zi cu o minge de fotbal pe care a aruncat-o în apă. Fiecare a început să înoate după minge, s-o prindă, s-o paseze altuia. Era ceva cu totul nou și joaca a prins repede, iar înotătorii și-au dat seama că, pentru moment cel puțin, el constituie cel mai bun divertisment.

La 12 mai 1870, în cadrul unei reuniuni a London Swimming Club, s-a decis alcătuirea unui comitet pentru stabilirea unor reguli de joc. Au trebuit să treacă însă 4 ani pentru ca primul regulament să capete contur. Primul joc de polo pe apă, certificat cu documente precise, a avut loc în Anglia la Bournemonuth Premier Rowing Club în data de 14 iulie 1876. Premiera s-a dovedit reușită, deoarece câteva zile mai târziu s-a organizat un nou meci. A fost ales terenul, iar echipele au fost alcătuite din câte 11 jucători. Către 1879, participanții au hotărât stabilirea unor reguli mai precise, unanim acceptate. Astfel s-a ajuns ca echipele să fie constituite din câte 7 jucători, iar de regulă se folosea o minge de fotbal. Un gol era considerat atunci când mingea era plasată (și nu aruncată) cu mâna pe un loc al bărcii, sau al digului, dinainte stabilit. Portarul stătea în spațiul rezervat, având dreptul să sară asupra adversarului, care se apropia cu mingea. Primele porți adevărate au fost confecționate prin 1887, în Scoția. Portarilor le era permis să stea în apă, cât și în barca sau pe dig, permițându-li-se intrarea în teren ori de câte ori era nevoie pentru oprirea acțiunii adverse. Pentru revizuirea regulilor, s-a instituit în 1888 un comitet alcătuit din Arthur Sinclair (inițiatorul lui London Water Polo League), William Henz, Terence Young și H.G. Hackett. Concluziile extrase de comitetul celor patru au fost suficient de convingătoare și regulamentul a fost adoptat în unanimitate. Anul 1888 va intra în istorie prin organizarea primului campionat din lume, în Anglia. La început s-au întrecut doar 4-5 echipe, datorită în special dificultăților de transport de la un oraș la altul. Scoțienii, buni înotători, s-au concentrat mai mult asupra conducerii și pasării balonului: tehnica lor era net superioară și până la urmă au izbutit să câștige cu 4 - 0. Ca urmare, toți specialiștii de pe insulă și-au dat seama că stilul de joc al scoțienilor este superior și de aceea el a fost generalizat. Totodată s-a convenit și la stabilirea unui timp de joc efectiv - 20 minute. Ulterior, Waterpolo-ul avea să treacă la fel de repede și granițele insulei britanice, ajungând chiar peste Ocean. În Belgia s-a jucat pentru prima dată în 1888, în Austria și Germania în 1894, în Franța în 1897, iar în Italia în 1900. În Ungaria, țara care avea să creeze o adevărată școală a polo-ului în secolul următor, primele semne au apărut în 1887. Există însă date precise care certifică organizarea primului joc în 1889. Debutul olimpic al waterpolo-ului e legat de ediția organizată în 1900, la Paris. În turneul desfășurat cu acel prilej s-au aliniat formații din Marea Britanie, Belgia și Franța. Un pas uriaș în dezvoltarea acestui sport s-a făcut în 1911, când s-a impus obligativitatea regulilor anglo-scoțiene pentru toate țările afiliate. Regulamentul standard a avut imediat efectul înlăturării numeroaselor controverse. În 1929, când a fost creat International Water Polo Board (IWPC), o comisie alcătuită din patru britanici și tot atâția reprezentanți ai F.I.N.A. (Federația Internațională de Natație). După un studiu în prealabil, acest regulament de joc a intrat în vigoare la 1 ianuarie 1930. Cum și când a apărut jocul de polo la noi în țară? Destul de târziu, în comparație cu alte țări din Europa Centrală, sau cu Vestul continentului nostru, cam pe la sfârșitul celui de al treilea deceniu. Mai întâi sub formă de amuzament (sau divertisment) al înotătorilor la încheierea antrenamentelor, sau a concursurilor. Se trăgeau două porți în apă, imediat apare o minge de piele, asemanătoare celei folosită de fotbaliști și echipele se constituiau pe loc. Până în 1931 - Federația Română de Natație a fost constituită la 21 decembrie 1930 - nici nu poate fi vorba de o activitate organizată. Există și astăzi în România vechi specialiști care susțin că la primul Campionat European de polo organizat în 1926, la Budapesta, ar fi fost prezentă și o selecționată a țării noastre. Abia în presa vremii din 1928 am putut întâlni o notiță despre un prim joc oficial, care a opus selecționatele orașelor Oradea și Cluj și s-a încheiat nedecis: 3-3.

Pagină realizată de profesor Constantinescu Ionuț

Muzee celebre ale lumii

Muzeul (substantiv neutru, un *muzeu*, două *muzee*) este o instituție permanentă, aflată în serviciul societății, deschisă publicului, care se ocupă cu strângerea, păstrarea, identificarea, catalogarea, analizarea, menținerea, conservarea și expunerea de diverse obiecte sau artefacte ce prezintă interes științific, istoric, artistic, tehnologic, ș.a.m.d., în scopul studierii, educării, relaxării vizitatorilor, a oamenilor de știință. Termenul de muzeu desemnează, de asemenea, clădirea propriu-zisă în care se găsesc păstrate, conservate și expuse acele obiecte, artefacte și/sau lucruri care au o legătură, într-un fel sau altul, cu civilizația umană.

Spre deosebire de România, unde, pâna nu demult, muzeul era acel loc cu relicve unde erau duși "cu clasa" elevii, în lumea civilizată, muzeele sunt înțesate de turiști, care vin în țara sau orașul respectiv special pentru a le vizita. Iată câteva dintre cele mai interesante muzee din lume.

Museo del Prado

Cunoscut ca fiind cea mai mare galerie de artă din Madrid, Muzeul Prado găzduiește peste 8.600 de picturi și sculpturi, majoritatea provenind din colecția regală de la Muzeul Trinidad. Deși, inițial, a aparținut familiei regale, fiind cunoscut sub denumirea de Muzeul Regal de Pictură și Sculptură, după dispariția monarhiei în Spania, muzeul a devenit proprietate națională și a căpătat denumirea de Prado. De atunci, operele de artă de aici au fost supuse unui număr impresionant de schimbări, pe timpul Războiului Civil fiind transferate din oraș în oraș, poposind în Geneva și fiind returnate Madridului în timpul celui de-al doilea război mondial. Astăzi, acestea sunt expuse în două clădiri adiacente: Villanueva și Cason del Buen Retiro, cea mai interesantă colecție fiind cea care conține lucrări ale lui Ribera, Velázquez, El Greco și Goya

Muzeul Madame Tussaud

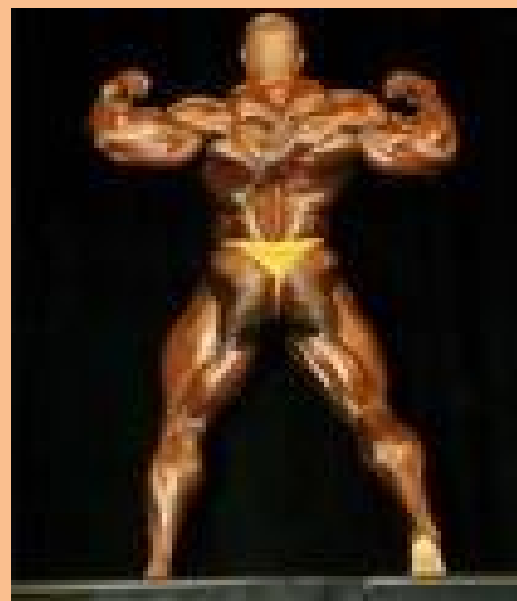
Cunoscut sub numele de Muzeul Figurilor de Ceară, datorită celor 400 de personaje celebre, imortalizate în ceară, pe care le găzduiește, Muzeul Madame Tussaud este una dintre principalele atracții ale Londrei. Deși vedetele scenei și marelui ecran sunt preferatele vizitatorilor, din muzeu nu lipsesc nici capetele încoronate ale lumii. Așadar, pe lângă Marilyn Monroe, Charlie Chaplin, Elvis Presley, Pavarotti și alții ca ei, aici îi vei găsi pe regele Henric al VIII-lea, regina Elisabeta a II-a, Prințesa Diana, Nelson Mandela, George W. Bush și Bill Clinton. Tot aici se află și vedetele momentului, Kylie Minogue, Geri Halliwell, Brad Pitt și alți colegi ai lor de breaslă. Nici figurile create de Madame Tussaud în persoană nu lipsesc! Printre ele se numără cele ale lui Voltaire și Benjamin Franklin, dar și una care o înfațișează pe ea însăși, cu câțiva ani înainte de sfârșitul vieții. Personajele muzeului sunt lucrate în marime naturală, fiind nevoie de o mulțime de măsurători și fotografii ale originalului pentru reușita, iar crearea lor a necesitat peste o tonă de ceară.

Pagina de sănătate

Despre corpul uman

120 de curiozități ale corpului uman

- 87 Peste 70% din bolile existente în lume se transmit prin secrețiile din nasul și gâtul omului
- 88 Piciorul are 26 de oase.
- 89 Piciorul unui barbat mediu , elimină aproximativ 250 g de transpirație zilnic.
- 90 Piciorul unui om coține 250.000 glande sudoripare (transpirație).
- 91 Pielea cântărește în medie cam de 2 ori cât creierul aceleiași persoane.
- 92 Plămânul drept primește mai mult aer decât cel stâng.
- 93 Precum amprentele și fulgii de zăpadă, buzele nu lasa urme identice.
- 94 Puse cap la cap venele, arterele și capilarele unui adult ar ajunge pentru înconjurul Pământului de aproape 4 ori
- 95 Sărutul vindecă. Cercetările au aratat ca sărutul îmbunătățește aspectul pielii, ajuta circulația, previne cariile și alină durerile de cap.
- 96 Secretam circa un litru de salivă pe zi și înghițim în medie de două ori pe minut.
- 97 Stomacul trebuie să-și refacă membrana mucoasă de protecție la fiecare 3 zile pentru a evita autodigerarea cauzată de proprii acizi.
- 98 Sunt necesare aproximativ 200.000 de încruntări pentru apariția unui rid permanent deasupra sprâncenelor.
- 99 Toți bebelușii se nasc cu ochii albaștri. După câteva ore de la naștere, culoarea se poate schimba. Majoritatea oamenilor ajung până la urmă să aibă ochi de altă culoare.
- 100 Un bărbat obișnuit mănâncă în jur de 50 de tone de alimente de-a lungul vieții pentru a menține o greutate de 80 de kg.
- 101 Un creier uman generează mai multe impulsuri electrice într-o zi decât toate telefoanele din lume.
- 102 Un fir de păr poate suporta o greutate de 3kg .
- 103 Un om face într-un an aproximativ 2,5 milioane de pași.
- 104 Un om normal, va elimina aproximativ 41.640 litri de urină.
- 105 Un simplu sărut pune în mișcare doi mușchi, un sărut pasional solicită toți cei 34 de mușchi ai feței.
- 106 Un strînut iese din gură cu o viteză de peste 965 km/h.
- 107 Unghia de la degetul mare crește cel mai încet iar cea de la degetul mijlociu cel mai repede
- 108 Urechile pot distinge peste 300 000 de tonalități.
- 109 Zilnic, avem în jur de 70 000 de gânduri.
- 110 70% din căldura corpului se pierde prin cutia craniană.
- 111 70% din corpul omenesc este format din apă. La naștere, 80% din greutatea totală a unui nou născut reprezintă 80% apă.
- 112 În 24 de ore, plămânii sunt traversați de 10000 de litri de aer și de 800 de litri de sânge.
- 113 Un om respiră cam 174 milioane de litri de aer de-a lungul vieții.
- 114 De-a lungul vieții, omul se hrănește circa 4 ani.
- 115 Pe parcursul unei vieți de 70 de ani, inima unui om bate de 3 miliarde de ori.
- 116 Inima pompează în organism cam 5 litri de sânge pe minut. În 70 de ani de viață, inima pompează cam 180000 tone de sânge.
- 117 Unghiile cresc în medie cu 0,5 mm pe săptămână.
- 118 De la 30 de ani oamenii încep sa scadă în înălțime. Dimineata corpul este mai lung cu circa 1-2 centimetri.
- 119 Nou-născutul, după cateva zile de la naștere, își va recunoaște mama după miros.
- 120 Omul clipește o dată sau de doua ori la 10 secunde, deci de circa 93000 de ori în 24 de ore.

Tradiții și obiceiuri

24 iunie Sărbătoarea Sânzienelor

Sânzienele sunt sărbătorite pe 24 iunie, ziua în care se face pomenirea nașterii Sfântului Ioan Botezatorul. În calendarul popular, ziua de 24 iunie este cunoscută și sub denumirea de "Cap de vară", pentru că acum soarele ajunge la apogeu.

Potrivit tradiției, Sânzienele plutesc în aer sau umbla pe pământ în noaptea de 23 spre 24 iunie, cântă și dansează, împart rod holdelor, umplu de fecunditate femeile căsătorite, înmulțesc animalele și păsările, umplu de leac și miros florile, tămăduiesc bolnavii și apară semănăturile de grindină. În ajunul Sanzienelor, pe 23 iunie, fetele culegeau de pe câmp flori de sânziene și împleteau cununi pe care le aruncau peste case. Dacă acestea se agățau de horn, era semn că se apropie cununia. Cei în vârstă aruncau coronițe peste casă, pentru a afla când vor muri. Se credea că atunci când coronița va cădea de pe acoperiș, moartea este aproape.

Tot în noaptea de Sânziene, fetele își puneau sub pernă flori de sânziene pentru a-și visa ursitul. În unele zone ale țării, fetele agățau coronițele în diferite locuri și dacă a doua zi le găseau pline de rouă, era semn că se vor mărita în vara care urma să înceapă. Exista și obiceiul ca florile împletite în cununi să fie duse în ocolul vitelor, unde, cu ochii închiși, să fie date spre mâncare vitelor. Se credea că după cum va arata vita venită să mănânce cununa, așa va fi și viitorul soț!

În noaptea de Sânziene, flăcăii aprindeau focuri, învârteau făclii și strigau: "Du-te soare, vino lună,/ Sânzienele îmbună, Să le crească floarea-floare,/ galbenă, mirositoare, Fetele să o adune, să le așeze în cunune, Să le prindă-n pălărie,/ struțuri pentru cununie, Boabele să le răstească,/ până-n toamnă să nuntească!".

29 iunie – Sfinții Petru și Pavel

În plin miez de vară, când soarele dogorește pământul iar holdele se pleacă în bătaia vântului, Biserica Crestină prăznuiește în fiecare an, la 29 Iunie pe unii dintre cei mai mari, mai cunoscuți și mai venerați dintre sfinți și anume pe Sf. Apostoli Petru și Pavel. E o sărbătoare cu profunde rezonanțe spirituale în sufletele creștinilor care cinstesc pe cei doi mari corifei ai Apostolilor, care și-au închinat întreaga viață propovăduirii "cu timp și fără timp" a Evangheliei lui Hristos, ba mai mult au pecetluit această lucrare cu sângele lor vărsat martiric pentru Hristos și pentru Biserica Sa.

E o sărbătoare care datează încă din secolul II al erei creștine și evlavia credincioșilor s-a materializat în ridicarea de biserici pe locul martirajului lor, iar innografia creștini și marii părinți ai Bisericii s-au întrecut în a-i elogia pe cei doi apostoli care, prin cuvântul și sângele lor, uniți în Hristos, au plămândit Roma creștină și Biserica întreagă.

Din Sf. Evanghelii, cunoaștem că Sf. Petru era originar din localitatea Betsaida din Galileea, fiind fiul lui Iona și frate mai mare al lui Andrei cel dintâi chemat de Domnul la lucrarea apostoliei, și se numea Simon, până când Mântuitorul i-a schimbat acest nume în Chefa sau Petru. Luând cunoștință de ideea mesianică, Sf. Petru a devenit un adept zelos al acesteia și este primul care l-a numit pe Iisus "Hristosul, Fiul lui Dumnezeu Celui Viu" (Matei 16, 17-19) Biserica creștină este temeluită pe credința tare ca piatra în dumnezeirea Mântuitorului Hristos, mărturisită de Sf. Ap. Petru. După Pogorârea Sf. Duh la Rusalii, Sf. Petru este cel dintâi care vestește poporului evreu pe Iisus Hristos cel răstignit și înviat, îndemnându-i pe toți la pocăință și întoarcere la credință (Fapte 3, 19). Din Ierusalim, după întemeierea Bisericii Creștine în ziua Cincizecimii Sf. Petru a mers să vestească Evanghelia Împărăției în Antiohia, Pont, Galiția, Capadochia, Bitinia și la Roma, unde a suferit și moarte de martir la 29 Iunie în anul 67.

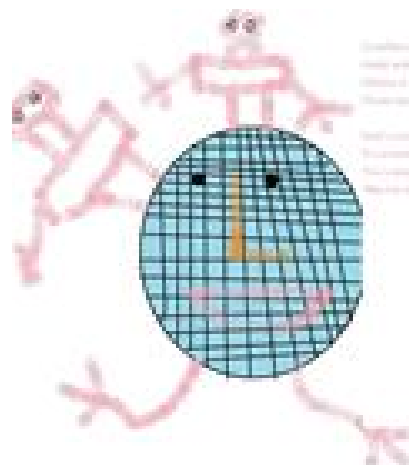
Creații ale elevilor

Este 1 iunie
E prima zi de vara
Săptămă e așa pe noi
E frumoasă atare

Suntem copii mai
vârstă
Căci avem vară
E ziua copilor
E zi de joacă

OMBALA
MIHAI CLASA IV-a

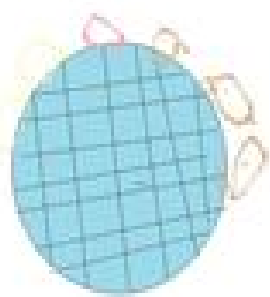

Desenează
un copil
cu o capă
de pădure

Un copil
cu o capă
de pădure

Am desenat
un copil
cu o capă
de pădure

Desenează
un copil
cu o capă
de pădure

Desenează
un copil
cu o capă
de pădure

Pagina copiilor

Știați că --

Caracatița are cel mai mare ochi din regnul animal, diametrul acestuia fiind de circa 40 de centimetri. Cu toate acestea puiul de caracatiță nou-născut are doar dimensiunile unei muste.

Cel mai veninos șarpe din lume este Parademansia Microlepidotus al cărui venin este de până la 300 de ori mai puternic decât al șarpelui cu clopoței și de până la 20 de ori mai puternic decât al cobrei indiene.

În Egiptul îndepărtat Apophis reprezenta zeul răului și al distrugerii, zeu ce ar trebui să trimită Pământul într-un întineric etern. Apophis este denumirea unui asteroid descoperit de NASA, un asteroid care are un diametru de 390 de metri și care ar putea lovi Terra peste circa 31 de ani. NASA a estimat că impactul cu Terra a lui Apophis ar fi de 100000 de ori mai puternic decât bomba atomică de la Hiroshima.

O stea este o sferă masivă de gaz incandescent de formă și marime aproximativ constantă. Ea este caracterizată printr-o stare de echilibru între forța de atracție gravitațională, mișcare haotică a atomilor de gaz și presiunea radiațiilor îndreptată spre exterior.

Usturoiul proaspăt este foarte bogat în calorii și este utilizat ca aliment și condiment. De asemenea usturoiul este folosit și ca medicament datorită calităților terapeutice pe care le are, calități care aduc efecte benefice pentru organismul uman. Usturoiul are un rol deosebit în buna funcționare a sistemului cardiovascular dar este folosit și pentru tratarea mai multor boli și afecțiuni.

Orca este cel mai mare membru din familia delfinilor. Orca este ușor de recunoscut datorită culorilor sale, alb și negru, și sunt considerate animale foarte inteligente. Hrana principală a orcilor o constituie bancurile de pești - heringi, scrumbii, somoni, toni și chiar rechini. Mai manâncă și cefalopode - sepii, calmari - și, mult mai rar, mamifere marine - delfini și mai ales foci și otarii.

Orcile călătoresc deseori în formație, ies la suprafață pentru a cerceta zonele și comunica cu ajutorul sunetelor

Poate atinge 10 metri lungime dar și o greutate de circa 7 tone. Deși este atât de imensă, Orca poate atinge viteze de 45 km/h.

Să scriem - vorbim corect

CORECT

Ne-am văzut doar **o dată** în ultimul an.

A fost **odată** ca niciodată... (*cândva*)

Odată cu Ana, a venit și Barbu.

(*concomitent*)

Era vesel și **odată** s-a întristat. (*deodată*)

Să **cereți** voie înainte să plecați.

Nu **trageți!**

Cere-ți drepturile tale.

Trage-ți pătura pe tine.

Aș **veni** și eu cu voi.

Cât am putut **dormi!**

A fost **investit** în funcția de ...

Câine **surd** la vânătoare.

A da **sfară/șfară** în țară

Condițiile optime

O listă completă

Din cauza **vremii urâte**, n-am mai mers la munte.

Întreprinde, întreprindere, întreprinzător...

Risc să dau un pronostic...

Riști să-l înfrunți pe șef?

Antidrog

Nerespectuos

Răspoiamnă

Le-am mulțumit **celor** care m-au ajutat.

I-am mulțumit **unuia** dintre cei care m-au ajutat.

Le-am mulțumit **la trei** dintre cei care m-au ajutat.

Le-am mulțumit **la asemenea / astfel de oameni** pentru ajutorul dat.

Abrogarea legii **adoptate** acum un an

Nu mai știu ce să cred.

Numai tu știi ce s-a întâmplat.

Mostră (cu sensul de *eșantion, probă*)

A împodobi

A improșca

A se îmbuiba

A îmbiba

GREȘIT

Ne-am văzut doar **odată** în ultimul an.

A fost **o dată** ca niciodată...

O dată cu Ana, a venit și Barbu.

Era vesel și **o dată** s-a întristat.

Să **cere-ți** voie înainte să plecați.

Nu **trage-ți!**

Cereți drepturile tale.

Trageți pătura pe tine.

Aș **venii** și eu cu voi.

Cât am putut **dormii!**

A fost **investit** în funcția de ...

Câine **sur** la vânătoare.

A da **sfoară** în țară

Condițiile cele mai optime

O listă foarte completă

Din cauza **la vremea urâtă**, n-am mai mers la munte.

Intreprinde, întreprindere, întreprinzător...

Mă risc să dau un pronostic...

Te riști să-l înfrunți pe șef?

Anti-drog

Ne-respectuos

Răs-poiamnă

Le-am mulțumim **la cei** care m-au ajutat.

I-am mulțumit **la unu** dintre cei care m-au ajutat.

Abrogarea legii **adoptată** acum un an

Numai știu ce să cred.

Nu mai tu știi ce s-a întâmplat.

Monstră

A împodobi

A improșca

A se înbuiba

A îmbiba

Curiozități, caricaturi, glume...

Bivolul de apă - Unul dintre cele mai rare animale din lume, acest mic bou sălbatic a fost descoperit prima dată în 1888. Este de găsit doar pe insula Mindoro, Filipine. Cântărind aproximativ 300 kg, trăiește în pădurile dense în apropierea apelor pentru a se putea tăvăli în ele. Bivolul de apă trăiește mai degrabă în cupluri decât în ciurde, cu excepția perioadelor când femelele sunt pe cale de a naște.

Mulți oameni adoră să își înceapă dimineața cu o țigară și o cafea. Se pare că și albinelor le place același lucru. Insectele producătoare de nicotina prefera nectarul cu nicotină și cafeină .

În urma exploziilor solare sunt expulzate în spațiu particule puternic încărcate energetic. Când acestea intersectează orbita Pământului și interacționează cu gazele atmosferice se formează aurorele Boreale sau Australe.

În pustiurile din Peru crește un cactus care poate să meargă. În loc de rădăcini el are niște excrescențe acoperite cu țepi ascuțiți. Când bate un vânt puternic, cactusul se deplasează pe distanțe mari, luându-și umezeala și hrana nu din sol ci din aer.

Recunoașteți vedetele ?

Un copil îl întreabă pe tatăl său:

- Tată, tu poți să scrii cu ochii închiși?
- Nu știu, să încerc.
- Bine, atunci sting lumina și să îmi semnezi și mie carnetul de note.

Să? presupunem că locuiești la etajul cinci și că între fiecare două etaje sunt 15 trepte. Câte trepte va trebui să urci pentru a ajunge la apartamentul tău?
- Pe toate, domnule profesor.

Profesoara îl întreabă pe Ion:

- Cât fac 2+2?
- Cinci!
- Cum așa?
- Am mai avut unul în ghiozdan!

La școală profa întreabă:

- Cine a zis că pământul se învârt?
- Galileo Galilei
- Când?
- Când ieșea de la cârciumă...

Un profesor către elevii săi:

-În primul semestru toate notele dumneavoastră au fost slabe,astfel încât ați ajuns la marginea prăpastiei.Dar...grație eforturilor depuse în al doilea semestru,constat că ați făcut un mare pas înainte..

Ți-am citit lucrarea de control.Foarte bună. Dar e identică cu cea a colegului tău de bancă.Ce concluzie sa trag de aici? întreabă profesorul.
-Că și a lui e la fel de bună spuse elevul

Fenomene fizice

Electret

Electretul este un material dielectric ce prezintă o sarcină electrică cvasi-permanentă. Electretul generează câmpuri electrice interne și externe, fiind un echivalent electrostatic al magnetului permanent. Oliver Heaviside a inventat acest termen în 1885. Materiale cu proprietăți asemănătoare electretului au fost studiate încă de la începutul secolului al 18-lea. Un exemplu particular este electroforul, un dispozitiv compus din două discuri metalice dintre care unul are proprietăți asemenea electretului. Electroforul a fost inventat inițial de către Johan Carl Wilcke din Suedia în 1762 și a fost îmbunătățit și popularizat, în 1775, de către italianul Alessandro Volta.

Magnetostricțiune

Magnetostricțiunea este proprietatea materialelor feromagnetice de a-și schimba forma în prezența unui câmp magnetic exterior. Efectul a fost pentru prima dată evidențiat în 1842 de către James Prescott Joule în timp ce cerceta comportamentul unei bucăți nichel atunci când era supusă acțiunii unui câmp magnetic.

Fulger

Fulgerul este un arc luminos rezultat în urma unui proces de descărcare electrică (trăsnet) cauzat de o diferență de potențial electrostatic. Acest fenomen meteorologic are loc în natură între nori încărcăți cu sarcini electrice diferite sau între nor și pământ.

Etruscii considerau fulgerele ca oracol care le prezicea viitorul. Așa numitele *libri fungurales* descriu indicațiile (informațiile) transmise prin fulgere. Deja între anii 800–600 î.e.n. au fost fulgerele observate și categorizate. Vechii germani considerau fulgerele ca semn al zeului Thor care aruncă ciocanul său spre pământ. Slavii aveau zeul Perun ca zeu al furtunii. La fel Zeus și Jupiter sunt reprezentați însoțiți de fulgere în perioada Renașterii. Zeii furtunii sunt Zeus, Jupiter și Donar iar saxonii înainte de creștinism considerau stejarul ca arbore sfânt sau zeu al furtunii.

În biblie fulgerele și tunetele sunt o solie, folosite pentru exprimarea mâniei lui Dumnezeu (2.Moise 9,24; 2.Samuel 22,15; Hiob 37; Psalm 18), și pedeapsa Domnului (Sach 9,14) de exemplu izgonirea din rai a lui satan (Lukas 10,18), sau învierea în prezența îngerului (Hes 1,14; Daniel 10,6; Matthäus 28,3).

Trăsnetul este o descărcare electrică disruptivă, care se produce în atmosferă, de obicei, dar nu totdeauna, în timpul furtunilor. Majoritatea trăsnetelor au loc la altitudine (în interiorul aceluiași nor sau între diferiți nori) și, de obicei, nu sunt observate. Trăsnetele care se produc între nor și pământ sunt numite *negative* sau *pozitive* (vedeți figura). Descărcări electrice de mare amplitudine au loc de asemenea în straturile înalte ale atmosferei.

Pagina de colorat

Sfaturi de vacanță

Este foarte bine știut faptul ca relația părinte-copil poate fi considerată cea mai importanta dintre relațiile care se pot forma, în general, între oameni. Pe lângă faptul că este o legătură definitivă și indestructibilă, ea ar trebui să fie și cea mai strânsă și puternică legătură posibilă între oameni. Nimic pe lumea aceasta nu se compară cu o relație reușită și plină de înțelegere, respect și iubire, așa cum este relația dintre părinți și copiii lor.

Dar pentru ca această relație să fie reușită, este nevoie de mult efort și răbdare depuse de copii, dar și de părinții lor. Este foarte important ca fiecare dintre ei să conștientizeze și, de asemenea, să înțeleagă poziția în care se află și, care sunt condițiile ce trebuie îndeplinite, și limitele, ce nu trebuie depășite.

Ca adolescent este foarte important să te menții pe o linie dreaptă, adică să ai grijă să menții controlul comportamentului sub imperiul atâtor tentații sau să știi să spui NU influențelor negative ale anturajului, să nu faci greșeli ce depășesc anumite limite și care ți-ar putea provoca mari probleme. Aici intervine părintele, care trebuie să fie suportul constant al adolescentului și care va veghea menținerea, modelarea comportamentului copilului său. Nu este vorba de un control continuu, sufocant și stresant, ci mai degrabă de o supraveghere din umbră, de o anumită grijă, multă răbdare și muncă de convingere asupra a ceea ce ar fi bine să facă sau cum să se comporte un copil. Adolescentul are nevoie de încredere în el însuși, de încrederea părinților în resursele sale și mai ales, de afecțiunea și dragostea lor. Este vorba despre o educație puternică și bine înrădăcinată, ce trebuie oferită unui copil începând de la mica copilărie, pubertate și continuată în adolescență, vârsta frământărilor, a entuziasmului, a cristalizării relațiilor de prietenie și iubire. Părintele are foarte multe griji, responsabilități, diverse probleme, și de aceea, este bine ca într-o familie fiecare membru să facă efortul de a păstra un anumit echilibru, liniște, și, să arate înțelegere și respect față de ceilalți membri ai familiei sale, mai ales față de părinți. Părinții sunt cei care îi conduc pe copii pe drumul vieții, îi îndrumă întotdeauna spre a face cele mai bune alegeri în viață pentru ei, nu doar le creionează traseul, le și sunt alături, la bine și la greu.

Nu este deloc ușor să fii părintele unui adolescent deoarece adolescența este, prin definiție, perioada de viață în care învățăm să devenim autonomi. Adolescentul începe să se detașeze treptat de mediul familial spre grupul de prieteni, însă în același timp, el caută acel mediu familial, acele repere, care-i vor permite să devină adult, modelându-și conduita în funcție de modelele parentale; este copil și adult în același timp...și trăiește aceasta contradicție, nu e deloc ușor... Adolescentul învață zilnic în anumite feluri de la diferite persoane. El învață adesea, fiind atent la ceea ce fac părinții și, mai puțin din ceea ce spun aceștia și tocmai de aceea, este important ca și părinții adolescentului să facă ceea ce ei predică.

Relaționarea părinte - adolescent are loc doar prin stabilirea comunicării dintre aceștia și prin interacțiunile specifice fiecărei familii. Comunicarea dintre părinți și adolescent este o condiție foarte importantă a relaționării și a formării personalității. O bună comunicare nu înseamnă ca adolescentul să-l asculte pe părinte fără a scoate un cuvânt, sau să se conformeze de fiecare dată doar ținând cont de ierarhia rolurilor, ci a experimenta exprimarea liberă pentru a se face înțeles, a se descarca atunci când este trist, a învăța din greșeli, a împărtăși emoții...A fi lăsat să comunici jignitor, agresiv la adresa părinților sau semenilor, iarăși nu este bine, aceasta nu este o bună comunicare, nici autonomie sau libertate, ci o conduită verbală negativă, ce mai devreme sau mai târziu, va fi sanctionată de societate; în asemenea situații, rolul educativ al familiei va trebui să-și spună cuvântul, într-o mare măsură, ea este cea care ghidează adolescentul.

Părintele care stie să-i lase copilului o marjă de libertate, dar care îi incalcă și anumite norme și valori și-i fixează anumite repere în ceea ce privește comportamentul, își va atrage respectul copilului său adolescent. Adolescentul caută într-un fel anume, aprobarea părintelui său pentru conduita sa, el nu are așteptări de la părinții săi de genul că ar putea să facă chiar tot ce-i trece prin cap și aceștia să-l aprobe. Cu alte cuvinte...adolescentul a început deja să "crească" și să cunoască anumite limite peste care nu dorește să treacă, conștiința s-a cristalizat, personalitatea în linii mari este formată, deși ea continuă să se îmbogățească pe tot parcursul vieții.

Adolescentul așteaptă de la părinții săi să fie mai puțin posesivi și să-l trateze cu respect, ca pe un tânăr responsabil.

Protejați natura !

„ Omul nu poate să supraviețuiască fără natură, pe când natura poate exista și fără prezența oamenilor . “

Zgomotul alungă păsările din oraș

Poluarea fonică din zonele urbane împiedică păsările să-și găsească perechea. Unele păsări și-au schimbat orele de cântat, iar altele au început să cânte mai tare . Huruitul picamărelor, claxoanele mașinilor, zgomotele provenind de la marile platforme industriale, adică poluarea fonică din marile aglomerări urbane afectează starea de sănătate a oamenilor, dar produce și schimbări iremediabile în bioritmul păsărilor care trăiesc în orașe.

În încercarea de a face față vacarmului, unele au început să ridice volumul melodiilor cu câteva note, iar altele și-au schimbat orele de susținere a repertoriului.

Dacă până acum, cercetătorii și-au axat studiile asupra impactului pe care poluarea chimică și cea luminoasă le au asupra păsărilor, ei au descoperit, mai nou, că efectele poluării sonore sunt cele mai puternice, conform unui articol publicat în revista „NewScientist”. În vacarmul creat de trecerea tirurilor și a camioanelor pe străzi sau de sunetul infernal al claxoanelor, în oraș rar mai poate fi auzit cântecul păsărelelor.

Dacă la sate, oamenii se trezesc în corul zecilor de păsări care populează zona, la oraș, cântecul privighetorilor devine, “rara avis”. Astfel “sună” viitorul marilor așezări umane, conform predicției mai multor oameni de știință care au studiat ce impact are poluarea fonică asupra speciilor de păsări care trăiesc la oraș.

Cercetătorii au ajuns la concluzia că, pentru unele păsări, vacarmul urban poate fi fatal. Poluarea fonică poate masca semnele care prevestesc apropierea prădătorilor și a celor care avertizează păsărelele asupra pericol la care se expun. Mai mult decât atât, poluarea sonoră poate fi un obstacol în calea procesului de reproducere a indivizilor, în condițiile în care, în funcție de frumusețea cântecului, femelele își aleg masculii sau prin cântec ele își marchează teritoriul.

Din cauza poluării fonice, păsările ar putea suferi unele modificări genetice care vor determina o distincție netă între speciile urbane și cele rurale. Impactul zgomotului asupra vieții păsărilor devine din ce în ce mai evident. Unele păsări nu se mai pot face auzite în zarva neîncetată din mediul urban și sunt puse în situația de a părăsi orașele. Astfel se explică de ce în unele parcuri europene, care cu ceva vreme în urmă erau vizitate de zeci de specii de păsări, acum nu mai vine aproape niciuna .

Totuși există unele păsări care, pentru a se adapta noilor condiții de trai, și-au schimbat modul de comunicare. Ba mai mult, specialiștii cred că, în acest context, pe termen lung, este posibilă evoluția altor specii. În orice caz, dacă intensitatea zgomotului va crește în continuare, inevitabil, viața păsărilor care trăiesc în orașe se va schimba iremediabil .

Câteva schimbări au și avut loc deja. De exemplu, unele păsări și-au schimbat orele de cântat. Richard Fuller de la Universitatea Sheffield din Marea Britanie a descoperit că măcăleandru nu mai cântă la ivirea zorilor așa cum se întâmpla înainte, ci, mai nou, își susține repertoriul în timpul nopții. Inițial, schimbarea a fost pusă pe seama poluării luminoase, păsările ajungând să confunde ziua cu noaptea. Dar, în urma unor studii îndelungate, Fuller și-a dat seama că principalul vinovat pentru modificarea bioritmului păsărelelor este poluarea sonoră.

Oamenii de știință spun că, pe termen lung, este posibil ca păsările care trăiesc în orașe să sufere unele modificări genetice, în condițiile în care cântecul lor are un rol deosebit în procesul de reproducere al indivizilor. Cântecul este prima caracteristică sexuală, în funcție de care femelele își aleg masculii. De aceea, este posibil ca mai târziu, femelele să-și aleagă masculii, nu atât după frumusețea notelor, cât după intensitatea lor.

Să circulăm corect

EDUCAȚIA RUTIERĂ A COPIILOR, O OBLIGAȚIE A ADULȚILOR !

Pentru fiecare dintre noi circulația rutieră reprezintă o parte din viața de zi cu zi, una din legăturile nevăzute care ne leagă de cei cu care împărțim zilnic de nenumărate ori strada - fie că mergem pe jos, fie că recurgem la serviciile unui vehicul pe mai multe roți.

Între participanții la traficul rutier se detașează o categorie aparte : pietonii.

Pentru orice pieton instinctul de conservare trebuie să-și spună cuvântul sau, altfel spus, omul trebuie să țină la viața lui.

Se știe că, de foarte multe ori, copiii pot constitui un pericol pentru circulația rutieră.

Iată de ce aflarea unor vești despre accidente de circulație în care sunt implicați copiii ne mâhnește pe toți - părinți și educatori. În asemenea cazuri ne întrebăm dacă am făcut ce era necesar pentru a-i feri de asemenea pericole.

Familia, școala, mass-media, prin activitățile pe care le întreprind, sunt factori hotărâtori în educarea rutieră a copiilor. De aceea, pentru prevenirea accidentării copiilor, recomandăm părinților să îi învețe pe cei mici :

- să circule numai pe trotuare sau poteci laterale;
- să circule pe partea dreaptă a trotuarului;
- să nu se joace sau să staționeze pe trotuar, în grupuri care să stânjenească circulația pietonilor;
- să nu staționeze pe bordura trotuarelor;
- să traverseze pe partea dreaptă a marcajului pietonal, alăturându-se, pe cât posibil, celorlalte grupuri de pietoni;
- să nu se joace pe partea carosabilă a drumurilor publice;
- să nu se angajeze în traversarea căilor rutiere în fugă, prin fața sau spatele autovehiculelor staționate ori a mijloacelor de transport în comun oprite în stații;
- să nu circule cu bicicleta pe drumurile publice dacă nu au împlinit vârsta de 14 ani;
- după căderea întinericului sau în alte condiții de vizibilitate redusă, să folosească îmbrăcăminte de culoare deschisă, care îi face mai vizibili în lumina farurilor.
- dacă circulați cu bicicleta, evitați zonele aglomerate, arterele principale cu trafic mare; dacă totuși ajungeți cu bicicleta într-o intersecție, respectați semnificația indicatoarelor și sporiți-vă atenția, orice schimbare a direcției de mers trebuie semnalizată cu brațul întins orizontal, însă acesta nu este suficient. Trebuie să vă convingeți că toți conducătorii auto v-au observat intenția.

Semnele agentului de circulație

REDACTOR

Profesor Ștefan Ștefănescu

Colaboratori :

Cadrele didactice

Murgeanu Alina – prof.de lb.romană
Strîmbei Viana – institutoare
Vidaeff Gabriela – prof.istorie-geografie
Turbatu Aneta – prof. fizică-chimie
Zepa Anamaria – prof.engleză-franceză
Ionuț Constantinescu- prof.ed.-fizică
Miron Florentina- învățătoare
Șotîrcă Floricica – institutoare
Carsochie Didina – institutoare
Văetuș Maria – prof.biologie

și elevii școlii Ciușlea

Vă urăm vacanță plăcută tuturor !

S
C
O
A
L
A
C
I
U
S
L
E
A

I
U
N
I
E
2
0
1
0

Vacanta placuta !